

Agnes Miegel,
September

Dies sind die liebsten Tage mir im Jahr:
Die ersten Aestern blühen in den Beeten,
Die Luft ist kirchenstill und blau und klar
Und ganz erfüllt vom Dufte der Reseden.

Kein Vogelschlag durchklingt den Sonnenschein;
Doch unablässig zirpen die Zikaden –
Bei ihrem Schwirren in den Abendschein
Geh, Seele, satt von Welt und Sonne, ein,
Ein müdes Kind, zu letzten Schlummers Gnaden.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas AGNES MIEGEL (*1879-03-09 – †1964-10-26).*

Arg-787-1576 (2013-01-21 18:36:16)

Pri la poetino legu jenan vikipediejon: http://de.wikipedia.org/wiki/Agnes_Miegel.

Agnes Miegel,
Septembro

tradukita de Manfred Retzlaff

Jen la plej karaj tagoj en la jar':
Asteraj floras ĉie en la bedoj,
Trankvilas la aer', la blua klar'
Plenplenas de l'odoro de l' rezedoj.

Ne sonas flugilbato tra l' trankvil';
Nur la cikadoj ĉirpas en la paco.²
Nun, sata de la mondo, de l' sunbril',
Animo laca, en vespera bril'
Transiĝu al de l' lasta dormo graco.

*Traduko de la Germana poemo "September" de AGNES MIEGEL (*1879-03-09 – †1964-10-26) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1998-09.*

MR-314-1a / Arg-787-1577 (2013-01-21 21:02:40)

Pri la poetino legu ankaŭ jenan artikolon: <http://www.agnes-miegel-gesellschaft.de/biographie/index.html>.

²aŭ:

Ĉirpadas la cikadoj nur sen laco.